

BİRİNCİ ŞEYHİN OYKUSU

Birinci şeyh şunları anlatmış: Bil ki ey yüce ifrit, şu gördüğün ceylan, benim amcamın kızıydı ; ve benim etim, kanım gibiydi. Onunla daha pek gençken evlendimve birlikte otuz yıl yaşadık. Allah ondan çocuk sahibi olmamı istemedi.Bunun üzerine bir cariye edindim. Allah'ın lütfuyla bana dolunaykadar güzel bir oğlan çocuğu doğurdu; hoş gözleri, birleşikkaşları ve kusursuz bîr yapısı vardı. Yavaş yavaş on beş yaşında birdelikanlı oluncaya kadar büyüdü. O sırada önemli bir iş için uzakbir kente gitmek zorunda kaldım.

Amcamın kızı, şurada gördüğünüz ceylan, çocukluğundan beri büyücülüğe ve sihir sanatına kendini kaptırmış imiş; sihirbazlık bilgisiyle, oğlumu buzağıya, annesi olan cariyeyi de ineğe dönüştürmüş; sonra da bunları çobanımızın bakımına terk etmiş. Ben, uzun bir süre geçtikten sonra geziden döndüm. Oğlumdan ve annesinden haber sordum; amcamın kızı bana, "Cariye öldü; oğlun kaçtı; nereye gittiğini bilmiyorum" dedi. Bütün bir yılı, yüreğimin acısıyla, gözüm yaşlı geçirdim. O yılın kurban bayramı gelince, çobandan, bana semiz bir inek ayırmasını söyledim; bana iyice semiz bir inek getirdi -ama bu, şu ceylanın büyülediği cariyemdi- yenlerimi kıvırdım, giysimin eteklerini topladım ve bıçak elde, ineği kurban etmeye hazırlandım. Birdenbire bu inek inlemeye ve alabildiğine gözyaşları dökmeye başladı. Bunu görünce duraksadım; onu kurban etmesini çobandan istedim. isteğimi yerine getirdi; sonra da derisini yüzdü. Ama onda ne et ne de yağ bulduk; sadece deri ve kemikten oluşmuştu, O vakit, bunu kurban ettiğime pişman oldum; ama pişmanlık neyime yarayacaktı?

Bunun üzerine onu çobana verdim ve dedim ki, "Bana iyice yağlanmış bir buzağı getir!" O da bana büyüyle buzağı haline getirilmiş oğlumu getirdi. Bu buzağı beni görünce ipini kopardı, bana doğru koştu; ayaklarımın ucunda iniltilelerle, gözyaşlarıyla yuvarlandı. Ona acıdım, çobana,

"Bana bir inek getir, bunu bırak!" dedim.

Anlatının bu noktasında, Şehrazat sabahın belirdiğini görmüş; verilen izinden daha fazla yararlanmadan yavaşça susmuş. Bunun üzerine kızkardeşi Dünyazat, "Ablacığım, anlattıkların ne kadar tatlı ve zarif ve zevki nasıl okşuyor, bilsen!" demiş; Şehrazat, "Ama bunlar, eğer hükümdarımız beni bağışlar ve hâlâ hayatta olursam, yarın akşam ikinize anlatacaklarımın yanında hiç katır" diye yanıt vermiş. Şah da kendi kendine, "VallahU Öyküsünün sonunu dinlemeden onu öldürmeyeceğim" demiş.

Sonra Şehriyar ve Şehrazat gecenin geri kalan bölümünübirbirlerinin kollarında geçirmişler. Bunu izleyerek şah, adalet dağıtmaküzere divana başkanlık etmeye gitmiş; orada vezirin, kolunun altındaöldüğüne inandığı kızı için hazırladığı kefenle gelmiş bulunduğunugörmüş. Ancak şah ona hu konuda hiçbir şey söylememiş; ve adalet dağıtmaya devam etmiş ve kimilerini yeni görevlere atarken, kimilerini de işten el çekirtmiş; ve bu, gün sonuna kadar sürmüş. Vezirse, vesveseli imiş; şaşkınlığının sınırlarına ulaşmış. Divan dağılınca, Şah Şehriyar sarayına dönmüş.

ikinci Gece Gelince

Dünyazat, ablası Şehrazat'a "Ablacığım, senden rica ediyorum,tacir ile ecinni öyküsünün sonunu anlat!" demiş. Şehrazat da, "Tümkalbimle ve gereken saygıyla! Ancak şah yine bana izin verirse" diyerekyanıt vermiş. Şah ona "Konuşabilirsin!" deyince;Söze başlamış;

Ey bahtı yüce şah! Ey adaletli hükümdar! Tacir buzağının ağladığını

görünce, yüreği acımayla dolmuş ve çobana, "Bu buzağıyı sürüyekat!" demiş.Ecinni bu garip öyküye çok şaşırmış; sonra ceylanın sahibi şeyh, sözünü sürdürmüştü:

Ey ecinni şahların efendisi! Bütün bunlar olup biterken amcamın kızı, orada durup bakıyor: ve "Bu buzağı kurban edilmeliydi; çünkü tam yağlanmış!" diyordu. Ama ben, acıdığımdan ötürü, karar veremiyordum; çobana onu götürmesini söyledim; o da buzağıyı alıp gitti.

İkinci gün, otururken, çoban yanıma geldi ve bana, "Efendim, size sevineceğiniz bir şey söyleyeceğim; ama ödülümü isterim" dedi. Ona, "Kuşkun olmasın!" diye yanıt verdim. Çoban, 'Ey ünlü tacir" diye sözünü sürdürdü; "Benim büyücü olan bir kızım var. Büyü yapmayı yanımda yaşayan yaşlı bir kadından öğrendi. Dün bana verdiğiniz buzağıyla birlikte kızımın yanına gittim. Kızım, onu görür görmez, başım tül yazmayla örttü ve gülmeye ve sonra da ağlamaya başladı; ve de bana, 'Baba, benim değerim senin gözünde bu denli düşük mü ki, benim yanıma yabancı erkeklerin girmesine izin veriyorsun?' dedi, Ona "Hani nerede bu yabancılar?" dedim; 'Sonra neden ilkin güldün, sonra da ağladın?' diye sordum. Bana, 'Yanımdaki bu buzağı, efendimiz tacirin oğludur; ama büyülenmiş. Onu öz anası ile birlikte böyle büyüleyen de üvey anasıdır. Kendisini buzağı kılığın46 da görünce dayanamayıp güldüm; ve de ağlıyorsam, nedeni buzağının annesinin, babası tarafından kurban edilmesindendir' dedi. Kızımın bu sözlerini duyunca çok şaşırdım. Sonra size haber getirmek için sabahın gelişini sabırsızlıkla bekledim."

Şeyh, sözünü Ey kudretli ecinni, diye sürdürmüştü. Çobanın bu sözlerini duyunca, onun ile birlikte acele evden çıktım; şarap içmeden sarhoş olmuş gibiydim; çocuğumu görmek düşüncesi, mutluluğu ve neşesi o denli yoğundu! Çobanın evine ulaşınca, genç kız bana "Hoş geldin!" dedi ve elimi öptü; sonra buzağı yanıma geldi ve ayaklarının önünde yuvarlandı. Çobanın kızına, "Bu buzağı hakkında anlattıkların doğru mu?" diye sordum. Kız da: "Evet, kuşkusuz efendim, bu senin oğlun, yüreğinin alevidir" dedi. Ona, "Ey nazik ve yardımsever genç kız" dedim; "Oğlumu kurtarırsan, sana babanın elinin altındaki tüm mal ve hayvanları veririm!" Bu sözlerime güldü ve bana: "Efendim bu vereceklerini ancak iki koşulla kabul edebilirim" dedi: "İlki oğlunla evlenirsem; ve ikincisi de istediğimi büyüleyip hapsetmeme izin verirsen: Yoksa karının hayınlıklarına karşı koymanın sonucunu alamam!"

Çobanın kızının sözlerini duyunca, ey kudretli ecinni, ona "Olur!" dedim; "Ve dediğim gibi babanın elinin altında bulunan zenginlikler de senin olacak! Amcamın kızına gelince, onun yaşamını istediğin gibi ele alabilirsin!" dedim.

Bu sözlerimi duyunca kız eline bir bakır leğen aldı; onu suyla doldurdu ve su üstüne büyü sözükler okudu. Sonra bunu, "Eğer Allah seni buzağı yarattıysa eşkalini değiştirmeden buzağı olarak kal! Ama büyülenmişsen, Yüce Tanrı'nın izniyle ilk yaratıldığın hale dön!" diyerek buzağının

yüzüne serpti. Bunu söyler söylemez, buzağı kıpırdamaya ve silkinmeye başladı ve yeniden insan kılığına döndü. Ona, "Allah'a şükürler olsun!" dedim; "Söyle bana amcamın kızı sana ve anana ne yaptı?" Ve o da bana başlarına ne geldiyse hepsini anlattı. Bunun üzerine, "Oğlum" dedim; "Bahta hükmeden Allah, senin kurtulman ve haklarını elde etmen için birini görevlendirmiş."

Bundan sonra, ey iyi yürekli ecinni, oğlumu çobanın kızıyla evlendirdim; o da büyücülük bilgisiyle amcamın kızım büyüledi; onu şurada gördüğünüz ceylan kılığına soktu; ve ben buralardan geçerken şu taciri gördüm; ne yaptığımı sordum; ondan başına geleni öğrendim. Başına daha neler gelebileceğini merak ederek birlikte bekledim; benim öyküm bu kadar, demiş.

Bunu duyan ecinni, "Bu öykü yeterince şaşırtıcı, İstenen kanın üçte birini bağışladım" diyerek haykırmış,,. O anda iki tazının sahibi ikinci şeyh ilerlemiş ve demiş ki:....